

OVERDENKING

DRAAG MIJ.

Lezen: Deuteronomium 1: 26 - 33

De HEER, uw God, die voor u uit gaat, zal immers voor u strijden. U hebt toch gezien hoe hij het in Egypte voor u opnam, en ook in de woestijn, waar u ervaren hebt dat de HEER, uw God, u gedragen heeft zoals een vader zijn kind draagt, de hele weg die u gegaan bent tot uw aankomst hier.’
(Deuteronomium 1:31)

Als ik aan mijn bureau zit en voor me uit kijk, zie ik een kaart hangen met een klein boekje erop. Op dat boekje staat: Draag mij.

Het is een gebed, een gebed van iemand die steun nodig heeft, die voelt dat hij/zij het alleen niet redt.

Een klein kind wil gedragen worden als het moe is en niet verder kan lopen, of als het bang is om op eigen benen verder te gaan. Maar hebben volwassenen soms ook niet de behoefte om gedragen te worden?

Soms zijn we zo moe van alle zorgen, alle problemen, alle narigheid die we meemaken, dat we verlangen naar stevige armen die ons dragen, omdat we in eigen kracht niet meer verder kunnen gaan. Soms kan de toekomst ons zo beangstigen, dat we niet meer verder durven gaan, tenzij we steun krijgen. Er kunnen momenten zijn, dat we niet anders meer kunnen bidden dan: draag mij.

Als je gedragen wordt, voel je steun en weet je dat je beschermd wordt. En degene die je draagt als je niet meer verder kan, houdt van je. Hij wil je graag helpen en jou en je last dragen en zorgen dat je verder komt.

Omgekeerd moet je wel vertrouwen hebben, want als je jezelf overgeeft in de armen van iemand, heeft die de leiding. Je wordt gebracht naar een plaats die hij veilig en goed voor je vindt.

Als we bidden: “Draag mij”, dan vragen we van God dat Hij ons steunt en dichtbij ons is.

En in Deuteronomium lezen we, dat er reden is om te geloven en vertrouwen dat God dat ook doet.

Mozes spreekt de Israëlieten toe, niet lang voordat ze het beloofde land binnen zullen gaan.

En hij blikt terug op de verlossing uit Egypte en de jaren in de woestijn die daarop volgden.

De Israëlieten zijn bang om verder te gaan. Ze durven het niet aan. Mozes zegt: “De HEER, uw God, die voor u uit gaat, zal immers voor u strijden. U hebt toch gezien hoe hij het in Egypte voor u opnam, en ook in de woestijn, waar u ervaren hebt **dat de HEER, uw God, u gedragen heeft zoals een vader zijn kind draagt**, de hele weg die u gegaan bent tot uw aankomst hier.”

Wees niet bang, vertrouw op de Here God; Hij heeft jullie steeds gedragen, zoals een man zijn kind draagt, zegt Mozes. Hij heeft jullie door al die moeilijke omstandigheden, door al die gevaarlijke momenten heen gedragen.

Zoals een vader zijn kind draagt, liefdevol en beschermend, zo draagt God de Vader zijn kinderen.

We mogen er in alle omstandigheden op rekenen dat God ons draagt. Ook, of misschien juist, als dat het enige gebed is dat wij nog over onze lippen kunnen krijgen: Draag mij.

Draag mij

Door het diepe water

Waar ik zelf

Niet meer kan staan.

In Uw armen

Ben ik veilig,

Wanneer U mij draagt,

Als ik niet verder kan gaan. (gedeelte uit opwekking 581)

J.C. Bos-van der Steeg